

om, hvad vi kan lære af tidligere projekter, vellykkede som fejlslagne. Derfor skal vore bemærkninger i dag først og fremmest være rettet til de partier, som vil fastholde, at Danmark skal give en stor og omfattende ulandshjælp, og først og fremmest blandt dem de partier, som vil fastholde 1 pct. af BNI.

Vi ved jo nemlig alt for godt, hvor alvorlig situationen er. 1,3 milliarder mennesker lever i absolut fattigdom, det er 32 pct. af ulandenes befolkninger. Vi ved, at uligheden vokser. De rigeste 20 pct. af jordens befolkning, altså bl.a. os, har tiltaget sig over 84 pct. af verdens bruttonationalprodukt, og de fattigste 80 pct. af jordens befolkning må nøjes med lige godt 15 pct. Vi ved, at 20 millioner mennesker lever som flygtninge, plus at 25 millioner lever under flygtningelignende forhold. Vi ved, at ulandenes gældskrise fortsat vokser.

Jeg vil så godt sige til Venstre og De Konservative og til den konservative ordfører, at det åbenbart er i en sådan situation, at de to partier synes, de skal markedsføre sig med, at vi skal til at give mindre ulandshjælp. Det synes jeg er grotesk, og det synes jeg egentlig ikke man fortjener venlige bemærkninger for. Jeg synes, at man fortjener at stille sig herop og sige, hvad det i verdens udvikling er, der gør, at man lige netop nu, hvor dansk økonomi er i en gænge, som den sjældent har været, hvor vi har god økonomi, og hvor der er gang i hjulene, ikke tør gå ud og sige til den danske befolkning: Vi kan fortsat godt give 1 pct. Men nej, der skal man ud og markedsføre sig med, at man skærer ned. Jeg synes, det er for sølle.

Derfor skal en stærk ulandspolitik være en del af en global politik for mere lighed, for de fattigstes muligheder og ret til økonomisk vækst og social udvikling, for åbning af vore rige landes markeder for ulandes produkter, for de fattiges ret til at opbygge levedygtige økonomier og for en omfattende omstilling af den globale økonomi til bæredygtig udvikling på grundlag af tanken om økologisk råderum, altså hvert eneste menneskes lige ret til udvikling og til samfundets goder. Det bør ulandsbistanden jo være en del af.

Har vi sådan en ulandspolitik i dag, som bygger på de muligheder og en aktuel analyse af situationen i verden? Nej, ikke endnu efter min mening. Jeg tror faktisk ikke, vi har færdiggjort arbejdet med at se på, hvordan den mest

effektive og dynamiske model ser ud i en global verden, der er ændret med Murens fald og dermed også afslutningen på den kolde krig. Derfor er der god grund til fortsat at have en dialog om, hvordan ulandspolitikken skal forbedres.

Vi støtter brugen af evalueringer, eksterne evalueringer, og jeg mener, vi skal lære af både fejl og succeser tidligere. Der er nemlig begge dele. Der er også mange fejl, og det er selvfølgelig også derfor, at det er vigtigt, at vi kigger på det, når vi vurderer fremtidige muligheder.

Jeg tror, at det er vigtigt i forlængelse af den diskussion, som Martin Paldams bog har givet, at afvise den tanke om, at man kun skal bruge costbenefitanalyser. Hvor er fattigdomsorientering og andre vigtige principper så? Næ, dem skal vi i stedet for udbygge i en forandret verden, og det er noget helt, helt andet. Samtidig skal vi selvfølgelig forbedre projekterne, både når det gælder cost-benefit, når det gælder effektivitet og især, vil jeg understrege, behovet for at se projekterne i den sammenhæng, de indgår i.

Her skal også stilles krav om kvindernes inddragelse, om menneskerettigheder, om fattigdomsorientering. Men her bliver jeg nødt til at sige til nogle af dem, der taler lidt højroret i dag om alt det, der skal ske: Mon vi så ikke har brug for flere ressourcer, mon vi så ikke skal have forbedringer på den administrative side i vores ulandshjælp i Danmark, hvis vi skal nå de mål, der kræver bedre planlægning, bedre sammenhæng, så vi på forhånd ved mere, inden vi gør det, for at blive bedre til at sikre de formål, som jeg mener fortsat skal gælde for vores ulandspolitik?

Jeg vil sige, at vi stemmer imod Fremskridtspartiets forslag til vedtagelse. Jeg er lidt forundret over, at V og K stemmer for, ikke kun fordi jeg måske tænker på Fremskridtspartiets motiver, men dybest set fordi jeg må spørge, om man virkelig kan være seriøs og mene, at regeringen inden den 1. januar kan fremlægge et sådant projekt som det, der ligger her? 1. maj, o.k., det blev det lidt bedre af, men min bekymring ved V og K er, at man allierer sig på en side, som dybest set fører kampagne direkte imod ulandshjælp i det hele taget.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Der er et par korte bemærkninger. Hr. Kim Behnke.